

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 567/06
25.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Слијепчевића, председника већа, Љиљане Ивковић-Јовановић, Слободана Спасића, Надежде Радевић и Владимира Тамаша, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужене Република Србија-МУП Србије-СУП ББ, коју заступа Републички јавни правобранилац, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Сомбору Гж1. 679/05 од 26.12.2005. године, у седници одржаној дана 25.5.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као НЕОСНОВАНА ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Сомбору Гж1-679/05 од 26.децембра 2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом Окружног суда у Сомбору Гж1-679/05 од 26.12.2005. године жалба тужене је усвојена и пресуда Општинског суда у Оџацима П1. 23/05 21.4.2005. године преиначена је тако што је тужбени захтев у целисти одбијен.

Пресудом Општинског суда у Оџацима П1. 23/05 од 21.4.2005. године усвојен је тужбени захтев тужиоца АА, па је обавезана тужена Република Србија - МУП РС - СУП у ББ да тужиоцу по основу накнаде штете због изостале зараде и других личних примања за временски период од 20.7.1998. године до 10.12.2003. године плати 1.146,561,39 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, као и да за тужиоца плати надлежном ПИОЗ-у припадајуће порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање од 381.193,09 динара, као и трошкове парничног поступка од 52.500,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Против наведене другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио дозвољену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је, на основу члана 403. у вези члана 396. ЗПП ("Сл. гл. РС", бр. 125/04), испитао побијану другостепену пресуду и нашао да ревизија није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредбе парничног поступка из члана 361. став 1. тачка 9. ЗПП, на коју суд у поступку по ревизији пази по службеној дужности, као ни битном повредом члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП, јер побијана пресуда нема недостатака због којих се не може испитати.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је био у радном односу у ОУП ВВ као полицајац где је због здравственог стања био распоређен на друго радно место као испомоћ референту за управне послове на изради личних карата. Против тужиоца је поднет захтев за покретање дисциплинског поступка дана 15.7.1998. године због злоупотребе службеног положаја и постојања основане сумње да је извршио кривично дело примања мита. Истог дана донето је решење о његовом удаљењу са рада. На дисциплинској расправи 28.10.1998. године пред дисциплинским судом СУП-а утврђено је да је тужилац крив, након чега је донето решење о престанку радног односа. Поводом тужбе за поништај наведеног решења о престанку радног односа донета је пресуда Општинског суда у Оџацима П1-21/02 од 5.7.2002. године усвајањем тужбеног захтева, па је поништено побијано решење и одлучено је да се тужилац врати на рад. Ова пресуда је постала правноснажна 15.9.2003. године. Тужена је донела решења 10.12.2003. године којим се тужилац враћа на рад на радно место полицајца у ОУП-у ВВ стим да се распоређује од 11.12.2003. године уз утврђење зараде. Даном 5.јануара 2004. године тужена је поново донела решење којим тужиоцу престаје радни однос са 15.јануаром 2004. године, с обзиром на постојање правноснажне пресуде Окружног суда у Сомбору К.20/99 од 20.2.2000. године, којом је тужилац осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци условно на годину дана због извршеног кривичног дела из члана 254. став 1. КЗ РС. Тужилац је остваривао половину зараде у периоду удаљења са посла од 20.7.1998. године до 4.1.1999. године. После тога зарада му није исплаћивана све до враћања на рад 10.12.2003. године. Неисплаћена зарада за период од 20.7.1998. године до 10.12.2003. године износи 462.984,50 динара, а обрачуната законска затезна камата на тај износ је 669.388,64 динара. Неисплаћени регрес за годишњи одмор је 3.654,00 динара, а обрачуната камата на тај износ је 10.544,05 динара. То све укупно износи 1.146.546,39 динара. Припадајући порези и доприноси за обавезно социјално осигурање укупно износе 381.193,09 динара.

На основу тако утврђеног чињеничног стања правилно је другостепени суд побијаном одлуком применио

на основу тако утврђеног нивоа исплата, правилно је другостепени суд поврњаном одлуком применио материјално право када је одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужена обавезе да му плати разлику између зараде коју је примао за период удаљења са посла (од 20.7.1998. године до 4.1.1999. године), а затим и за период до када му зарада није исплаћивана тј. до враћања на рад 10.12.2003. године, за неисплаћени регрес за годишњи одмор, као и да надлежном ПИОЗ-у плати припадајуће порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, како је то ближе утврђено од стране првостепеног суда.

Врховни суд налази да на страни туженог нема кривице односно нема његове одговорности ни по једном основу за штету. Поништај решења о престанку радног односа правноснажном пресудом Општинског суда у Оџацима под П1. 21/02 од 5.7.2002. године (која је постала правноснажна 15.9.2005. године) следио је из разлога застарелости вођења дисциплинског поступка. Застарелост дисциплинског поступка утиче на могућност изрицања дисциплинских мера, али није разлог, нити основ, да тужилац као запослени оствари накнаду штете због изостале зараде и других примања, насталих због вођења наведеног дисциплинског поступка у ситуацији када је тужилац касније правноснажно осуђен због извршења кривичног дела из члана 254. став 1. КЗ РС, извршеног у вези са радом. Стога су супротни ревизијски наводи неосновани.

Са изложеног, Врховни суд је на основу члана 405. ЗПП ("Сл. гл. РС", бр. 125/04), одлучио као у изреци ове пресуде.

Председник већа-судија,

Драгиша Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз